fotbal

SPORTUL STUDENȚESC LUPTĂ SĂ NU-ȘI PIARDĂ VISELE...

● Dumitru Nicolae, Pană și Iorga excluși din lot ● Antrenorul Gheorghe Ola e, totuși, încrezător în izbinda finală ● „Trebuie să cîștigăm, duminică, meciul cu craiovenii!" — un imperativ la ordinea zilei ● Lucaci (de la A.S.A. Tg. Mureș) un posibil atacant al studenților

...Marți seara, în Grozăvești. Se vorbește despre „seisme" la Sportul studențesc. A doua zi dimineață, telefon la clubul studenților bucureșteni. Răspunde Eugen Banciu, fostul progresit care „executa" de unul singur Rapidul, cu ani în urmă. Vicepreședintele clubului din Regie răspunde firesc : „Ce să facem, ne pregătim pentru jocul de duminică, cu oltenii. Joc decisiv pentru destinul echipei ! Gh. Ola e aici, discutăm niște probleme de lot. „Peste o oră eram în biroul lui E. Banciu. Dialoguri lungi cu vicepreședintele Sportului studențesc și cu Gh. Ola. Dar mai ales cu cel care se află de mai puțin de o lună la timona lanternei.

— Cea mai dureroasă problemă, zice la un moment dat Gheorghe Ola, a fost atmosfera din echipă pe care am găsit-o aici, la 10 octombrie cînd am venit. O atmosferă cum n-am întîlnit pînă acum ! Reproșuri, insulte în teren, apucături de maidan. Asta, e, după mine, principala cauză pentru care echipa se află unde se află. Intervin și posibilitățile valorice ale lotului, de la modest spre slab, dar mentalitatea e marea hibă.

— Desigur, în trei săptămîni de cînd ați luat echipa în primire, nu se puteau schimba prea multe, mai ales cînd e vorba de mentalitate. Dar de încercat, n-ați încercat nimic ?...

— **Trebuia să încerc ceva ! Ceva fundamental. Schimbarea opticii. Conducerea clubului m-a ajutat foarte mult. Și astăzi, ca prime măsuri pentru repetate abateri de la disciplina sportivă, în lotul nostru nu mai figurează Dumitru Nicolae, Pană și Iorga (de la tineret), Cojocaru a primit un ultim avertisment, iar Damian și Manea avertisment. Sînt convins că același lot, în condițiile unei discipline riguroase și a unei munci serioase, poate da un randament cu 40 la sută superior celui de pînă acum.** Problema numărul 1 acum e să-i facem pe jucători să înțeleagă că trebuie să fie uniți din toate punctele de vedere. Să se stimuleze în teren, în loc să-și facă reproșuri, să joace unul pentru altul, și nu pe cont propriu.

Tăcere mai lungă. Cei doi gîndesc, probabil, că nu va fi ușor să schimbe atît de repede condiția psihică a echipei. Pentru că echipa nu are decît trei puncte...

— Tovarășe Ola, am venit, de fapt pentru a afla ce a reușit să facă un antrenor în trei săptămîni de cînd a preluat o echipă. Minuni, firește, nu putea face. Clasamentul ar zice, chiar că nu a reușit nimic, echipa are tot trei puncte, e „lanternă", iar perspectivele nu par prea roze. Și, totuși, dincolo de clasament, s-a schimbat probabil ceva, orice rocadă de antrenori aduce ceva nou...

Antrenorul studenților își adună gîndurile. Eugen Banciu bate ușor darabana în masă și vîntură un caet, căutînd poate cele mai limpezi idei. **„Important e că am descoperit punctele nevralgice, și putem spune că avem acum premise de la care putem construi ceva. Cred că s-a trecut la un regim de lucru intens, încerc să dezvolt un ritm al echipei, l-am găsit foarte modest. Sînt însă foarte multe de făcut"** (Gh. Ola): **„Prin experiență, maturitatea și exigența sporită, antrenorul Ola cred că a reușit să declanșeze o nouă ambianță, un climat bun de lucru"** (E. Banciu). Erau răspunsuri seci, culese separat...

...Meciul cu craiovenii e în aceste zile punctul de speranță (dar și de teamă) pentru studenții bucureșteni. Gh. Ola nu admite însă că disputa cu universitarii din Bănie e meciul-cheie.

— **E un meci ca toate celelalte. Adică foarte greu, așa cum vor fi toate pentru Sportul studențesc. Fiecare meci va fi o bătălie !** Intuiește întrebarea finală, și răspunde fără să mai fie întrebat : **„Vom cîștiga „războiul" ! Trebuie ca și jucătorii să se convingă că ideea spre care se îndreaptă acum toate eforturile noastre — supraviețuirea — va triumfa. Și trebuie să facem totul cu răbdare, cu chibzuință.**

...Rămînem cu Gică Banciu. Spune că în locul celor excluși din lotul echipei vor fi promovați doi jucători de la tineret (Radu și Stroe), că s-ar putea ca încă de duminică în atacul formației studențești să apară Lucaci, fost la A.S.A. Tg. Mureș. Înțelegem că Gică Banciu se teme de meciul de duminică.

— Ce faceți duminică ?...

— **TREBUIE să cîștigăm, asta știu că trebuie să facem! O victorie, duminică, ne-ar trimite cu un alt moral în „Cursa de opt zile" cînd vom avea 3 meciuri. De jocul de duminică depinde viitorul echipei.**

...La prînz, pe „Magheru" întîlnire întîmplătoare cu Mircea Sandu. Se duce spre stadionul din Regie, la antrenament. Mircea Sandu e foarte grav, mai grav parcă decît la debutul său în națională, atunci cu Franța. **„Trebuie să cîștigăm duminică! Ca să ne mai putem face vise !"**

Mircea M. IONESCU

Gh. Ola și E. Banciu pregătesc „marile manevre"...

DUMINICĂ, ÎN CAPITALĂ

Stadionul Republicii, ora 12,45 : Sportul studențesc — Universitatea Craiova (Divizia A) ; ora 14 : Steaua — „U" Cluj (Divizia A) ;

Stadionul Politehnica, ora 10 : Sportul studențesc — Universitatea Craiova (tineret-rezerve) ;

Terenul Ghencea, ora 10 : Steaua — „U" Cluj (tineret-rezerve) ;

Stadionul Progresul, ora 11 : Progresul — C.F.R. Pașcani (Divizia B) ;

Terenul Voința, ora 11 : Voința — Dinamo Obor (Divizia C) ;

Terenul Sirena, ora 11 : Sirena — Electronica (Divizia C) ;

Terenul T.M.B., ora 11 : T.M.B. — Flacăra roșie (Divizia C) ;

Terenul Laromet, ora 11 : Tehnometal — Autobuzul (Divizia C) ;

Terenul Casa Scînteii, ora 11 : Șoimii Tarom — Caraimanul Bușteni (Divizia C) ;

Terenul Constructorul, ora 11 : Unirea Tricolor — Olimpia Giurgiu (Divizia C).

MECIURI REPROGRAMATE ÎN DIVIZIA C

Federația română de fotbal a reprogramat două partide din campionatul diviziei C care nu s-au disputat în etapele respective. Este vorba de meciurile **Șoimii Tarom București — Victoria Florești și Foresta Susenii Birgăului — Viitorul Tg. Mureș** care se vor desfășura în ziua de joi 9 noiembrie, de la ora 14.

MECIURI AMICALE

Tîrgoviște : C. S. Tîrgoviște — Sport Club Bacău 0—0.

Mediaș : Gaz metan — U.T.A. 2—2 (2—2). Au marcat : Boboiaș (2), respectiv Kun și Domide.

Bistrița : Gloria — Dinamo București 1—3 (0—2). Au marcat : Săiceanu, Deleanu, Doru Popescu, respectiv Ciocan.

VA VENI ȘI PRIMĂVARA...

Nici azi nu sînt prea multe de spus despre echipa națională de **fotbal-asociație.** (Am hotărît ca un an de zile să nu mai scriu cuvîntul **„fotbal"** fără cuvîntul-frate : **„asociație").** Există o cifră care paralizează orice cronică și orice telecronică privitoare la meciul cu Albania : revista **„Fotbal"** (ce ar fi să cerem la chiosc : «dați-mi „Fotbal-asociație"» ?) ne dovedește admirabil și negru pe alb, în comentariul ei tehnic — cel de la care ar trebui să plecăm cu toții și nu de la pamfletele noastre personale — că din 112 acțiuni organizate de români, 12 au fost finalizate iar 100 **(o sută !)** n-au avut nici un spor și nici un chichirez. În fața acestei cifre copleșitoare, tot ce ne mai trece nouă prin cap e fandacsie, ironie, mînie, dar mai ales, relativism. Altceva mai bun — pînă la primăvară — neavînd ce face, propun să ne obișnuim cu gîndul că tot ce spunem despre fotbalul nostru-asociație nu e adevăr absolut și ne e necesară o serioasă auto-educație relativistă.

Noi — de felul nostru — sîntem absolutiști, după cum se știe : echipa națională de fotbal-asociație trebuie să fie în permanent progres, antrenorii ei trebuie să fie genialii, jucătorii ei n-au voie să aibă perioade proaste, la orice oră de zi și de noapte, ei trebuie să fie gata pentru a disputa cu Brazilia sau R.F.G. titlul mondial, altfel cădem în disperare. A văzut cineva dintre noi cum a fost, de pildă, acel R.F.G. — Albania (2—0) ? A fost acela un meci strălucit pentru Netzer, o capodoperă a lui Müller ? În multe cazuri habar n-avem, dar cerem capodoperă la fiecare meci internațional, ca și cum cei care scriu despre fotbal ar da, firesc, cu fiecare carte și cu fiecare articol, capodopere, neștiind ce-s alea impasul și lipsa de inspirație. Ferească sfîntul să se înțeleagă de aici că sar în apărarea oarbă a unei echipe și a unor antrenori care din 112 acțiuni au finalizat 12... Așa ceva e greu de apărat. Dar nici nu mă pot alătura celor un milion sau două de glasuri care nu văd alte soluții decît mazilirea, tîrnosirea și alte metode „tari" a căror eficiență s-a dovedit și s-a prea dovedit de-a lungul anilor. Nu e nici moral, nici logic. E o nebunie să visezi la oameni care să-ți aducă numai succese, numai satisfacții — și la prima perioadă proastă să-i dai la o parte... Nu cunosc vreo țară care să stea numai pe succese în fotbal-asociație, numai pe un șir continuu de victorii. În schimb, știu locuri unde totul s-a dus de-a dura de la primul insucces, prost trăit, prost gîndit. Or, dacă mă gîndesc bine, aceasta e prima perioadă într-adevăr proastă a echipei care a adus cele mai bune rezultate din istoria fotbalului nostru-asociație. Ci tot cinismul, eu vin și spun că o aștept pe a doua — a doua perioadă proastă. Între prima și a doua — nu se poate să nu existe o perioadă de succese, și ele vor veni numai dacă nu ne vom pierde capul, gîndind calm, demn și bărbătește. Nimic nu-i mai lesnicios în fotbal-asociație ca furia oarbă. Furia tuturor împotriva cîtorva, furia cîtorva împotriva unuia. Marele merit al relativismului este acela că înmoaie furiile și-ți prelungește viața — viața, cu succesele și insuccesele ei. Încercați !

Cine vrea un exemplu viu și convingător de relativism în fotbal, să se uite atent la Răducanu — așa cum au făcut Dan Cojocaru și operatorii lui, în secvențele lor minunate despre spectatorii meciului. Ei au insistat asupra lui Tamango, aflat pașnic în tribună, surizător, om între oameni, în timp ce Adamache sărea superb la picioarele lui Panno. Cine-și mai aducea aminte de tumultul presei, din urmă cu doi ani, la Guadalajara, în favoarea lui Răducanu și spre decapitarea lui Adamache ? Acum, toți erau și eram de acord ca Adamache să ne apere poarta, că e mult mai serios, dragă, mult mai sobru, n-o fi avînd el geniul lui Răducanu, dar nici n-avem nevoie de geniul lui Răducanu. Cine nu înțelege această lecție scurtă de dialectică, ruptă din viață, e bine — pentru a nu încurca lucrurile care se încurcă ele și singure — să se uite frumos la meciurile de judo între femei.

BELPHEGOR

CORESPONDENȚĂ :

Gh. Ionescu — Aleea Vișei 3 — București : Într-adevăr, eu am comis acea erocre pe care o regret : zugzwang nu e ce-am scris eu, ci ceea ce ziceți d-voastră. Nu știu unde mi-a fost mintea. Vă mulțumesc pentru semnalizare.

I. Jeleșuteanu — Vinga — Arad : Aveți prea multă dreptate într-o problemă atît de dificilă — aceea a arbitrajului mondial — pentru a nu vă spune încă-odată că în acest domeniu nu e de ajuns să ai dreptate, ci și puțină șansă...

TRANSFERAȚII SĂPTĂMÎNII SE DESTĂINUIE...

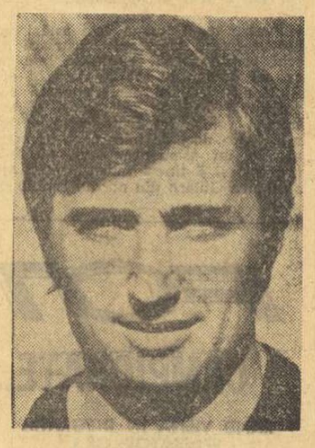

S-a rezolvat „cazul Dumitriu" și, prin el, s-a rezolvat și mai puțin discutatul, dar tot caz și el, al lui Rămureanu. Noii sosiți în Giulești și în șoseaua Ștefan cel Mare ne împărtășesc gîndurile lor la intrarea sub alte tricouri care, pentru Niki Dumitriu, cel puțin, însemnează reîntîlnirea cu culorile alb-vișinii...

DUMITRIU II : „M-am reîntîlnit cu Neagu, cu Năsturescu, cu Răducanu..."

Emil Dumitriu s-a întors în Giulești. Cînd puțini o mai sperau și o mai așteptau. Poate nici „împricinatul". Ne-o și mărturisește. *„De ce să mint și să vă spun că nu mă simțeam foarte bine și la Dinamo ? A și fost dorința mea, la un moment dat, să rămîn în șoseaua Ștefan cel Mare. M-am înțeles admirabil cu coechipierii, cu Nelu Nunweiller".* S-a produs însă acea situație determinată de formele regulamentului care îl făceau din nou rapidist.

Totul a venit pe neașteptate, continuă mărturisirile Niki. *Aproape nici nu mai știam de prevederile legate de venirea mea la Dinamo, de drepturile echipei din Brașov asupra sezonului competițional 1972/1973 în ceea ce mă privește. Perspectiva reintoarcerii în Giulești mi-a apărut, deci, ca o surpriză. Am mai multe motive de satisfacție : pot să revin în campionat, victorie de preț pentru mine, fiindcă nu mai sînt în primăvara carierei sportive ; rezolvarea cazului s-a făcut pe cale amiabilă, caz destul de rar și se pare că schimbul făcut interesează amîndouă cluburile ; plec în cele mai destinse condiții de la Dinamo, plec cu cele mai frumoase sentimente și amintiri din șoseaua Ștefan cel Mare și vin în Giulești așteptat cu căldură și dragoste. Caut să mă adaptez cît mai repede noilor obligații. Dispun de marele avantaj de a-mi cunoaște coechipierii. M-am reîntîlnit cu Neagu, cu Năsturescu, cu Răducanu. Joc pentru prima oară în activitatea mea, într-o echipă cu unul dintre frații mei pe care, în treacăt vă spun, îl văd predestinat postului de fundaș central unde ar realiza un randament superior. N-am însă timp pentru multe reflecții. Rapidul joacă sîmbătă un meci capital în campionat, iar miercuri se prezintă la examenul care are o condiție așa de avantajoasă după egalul de la Viena : intrarea în sferturile de finală ale „Cupei cupelor".*

RĂMUREANU : „Vreau să abandonez postul de... rezervă !"

După patru ani și jumătate Adrian Rămureanu, rezerva veșnică a lui Răducanu a reușit (în sfîrșit) să schimbe potcoava Giulețiului cu gazonul din Ștefan cel Mare. După nenumărate tentative nereușite de a se transfera la altă echipă, Rămureanu își vede acum visul împlinit. De cîteva zile noii lui echipieri se numesc Lucescu, Nunweiller, Dinu, Deleanu, Cheran, Stoenescu, etc. Cu toate că nu și-a putut încă relua antrenamentele — o fisură la cutia craniană necesitînd încă două săptămîni de repaos — Rămureanu a intrat relativ ușor în atmosfera dinamovistă, păsind pe ușa clubului cu optimism și pasiune.

— Crezi într-o reușită de titularizare în poarta echipei Dinamo ?

— Prima convorbire am avut-o cu antrenorul Nelu Nunweiller, care m-a întîmpinat cu multă simpatie, dar în același timp mi-a atras atenția că concurența va fi foarte mare. Dacă la Rapid intram automat în poartă în cazul în care se accidenta Răducanu, la Dinamo sînt încă trei portari (Constantinescu, Cavai, Eftimescu), așa că în formație eu fi preferat cel mai în formă. Dar cu atît mai bine, căci această stare de lucruri ne va stimula pe toți. Va trebui să mă pregătesc cu toată seriozitatea. Altfel vor rîde de mine cei din Giulești zicînd în sinea lor „Uite că și la Dinamo stă tot pe tușă". La gîndul că din totalul celor 135 de meciuri la Rapid am stat pe tușă 101, e de la sine înțeles că voi avea o ambiție extraordinară să le dovedesc contrariul.

— Cum ai trecut peste emoțiile despărțirii de Rapid ?

— Despre emoții nu poate fi vorba. Mai curînd despre regretul că mă despart de devotații mei prieteni Angelescu, Năsturescu, Pop, Dinu și Codrea, adevărați colegi de echipă. Speranța împlinirii la Dinamo este mai puternică decît emoțiile despărțirii. Și apoi, nu trebuie uitat, trecutul îmbătrînește repede...

Gheorghe NERTEA

NU NUMAI JUCĂTORII SÎNT DE VINĂ!

Desfășurarea în bune condiții a unui meci de fotbal este determinată, în egală măsură, de doi factori, care uneori se ajută între ei, iar alteori, dimpotrivă, se iau parcă la întrecere în a se deservi unul pe altul, deservind în același timp **fotbalul.** Este vorba, firește, de jucători și de cel căruia i s-a încredințat comanda meciului, de arbitru. De foarte multe ori, reușita unui arbitraj se datorează felului sportiv, corect, în care fotbaliștii au luptat pentru victorie, după cum se poate spune că arbitrajul are un rol deosebit în crearea unui climat favorabil în terenul de joc și în tribune, în evitarea unei stări de nervozitate, generatoare de incidente, de manifestări nesănătoase.

După cum arătam, miercuri, în cadrul rubricii noastre săptămînale „Dintre sute de rapoarte", meciul dintre F. C. Galați și Progresul Brăila, reprezentante a două orașe vecine, s-a desfășurat într-o atmosferă încordată, jucătorii făcînd adesea apel la duritați, plătindu-și reciproc polițe mai vechi sau mai noi, protestînd împotriva deciziilor arbitrului și invitînd astfel și pe unii spectatori turbulenți să se manifeste în același spirit deplorabil.

Toate aceste aspecte au fost luate în discuție în ședința de miercuri seara a Comisiei centrale de competiții și disciplină. A reieșit, cu acest prilej, că nota disciplinară a meciului a fost foarte scăzută, lucru ilustrat și de eliminarea din joc a unuia dintre fotbaliștii echipei Progresul Brăila, Vasile Ionescu. Dar, cu ocazia acestei ședințe, a mai ieșit în evidență un lucru, și anume acela că arbitrajul nu este străin de cele întîmplate în terenul de joc, de starea de surescitare a unor jucători. Conducătorul partidei, C. Toma (București), a pierdut pur și simplu frînele meciului, pe de o parte, acceptînd semnalizările greșite ale tușierului Ispas, iar pe de altă parte dovedind lipsă de fermitate față de abaterile jucătorilor (este drept, provocate și de prestația necorespunzătoare a sa și a colegului său de la linie). Dacă n-am aminti decît faptul că unii jucători au fost puși DE DOUĂ ORI în fața cartonașului galben, și ar fi suficient pentru a categorisi arbitrajul lui C. Toma. Pînă la urmă, matadorii jocului dur aveau să scape cu fața curată, fulgerele arbitrului îndreptîndu-se asupra jucătorului Vasile Ionescu, înfinit mai puțin vinovat decît unii dintre coechipierii săi sau decît unii jucători ai echipei gazdă. De altfel, față de cele reieșite din analiza aspectelor disciplinare ale partidei de la Galați, acesta n-a fost sancționat decît cu **mustrare.**

Fără a nega vina unora dintre jucătorii formației Progresul Brăila și recunoscînd chiar și greșelile sale de conduită, reprezentantul echipei brăilene a ridicat o problemă care, de fapt, stă și la baza rîndurilor de față : de multe ori, judecata se îndreaptă numai împotriva jucătorilor, în timp ce arbitrii scapă cu o critică ușoară, sau cu o punere discretă pe tușă pentru scurt timp, chiar dacă ei au fost, poate, mai vinovați decît jucătorii respectivi, de cele întîmplate în teren.

Nu ar fi, cumva, cazul, să se renunțe măcar la tăcerea care a fost statornicită în legătură cu măsurile Colegiului central al arbitrilor față de „cavalerii fluierului" care au comis greșeli evidente ?

S-a explicat că, procedîndu-se așa, se știrbește prestigiul corpului de arbitri, punîndu-i într-o lumină proastă față de jucători, pe arbitri, în general. Și nu putem spune că un asemenea punct de vedere nu-și găsește nici un argument. Dar, parcă, prin discreția care învăluie analizele Colegiului central al arbitrilor și măsurile acestui organism față de unele arbitraje necorespunzătoare, rezultatele sînt și mai negative, creîndu-se impresia că există două cîntare : unul bun, care măsoară greșelile jucătorilor și altul defect, avantajos pentru arbitri. Și nu trebuie să existe o asemenea impresie.

Jack BERARIU

pe problemele jocului

MINGEA ALEARGĂ MAI REPEDE DECÎT JUCĂTORII (ȘI NICI NU... OBOSEȘTE!)

Există în fotbal o expresie des folosită : **mingea aleargă mai repede decît jucătorul.** Ea cuprinde un mare adevăr, recunoscut în toate părțile, dar aplicat mai puțin la noi, de la echipele de club pînă la cele reprezentative. N-a existat meci susținut de o echipă românească cu una de peste hotare în care să nu apară această diferență, esențială, în modul de a juca balonul. Iar recenta partidă România—Albania n-a făcut decît să reactualizeze această veche carență a fotbaliștilor noștri, care nu înțeleg sau nu sînt făcuți să înțeleagă justețea și utilitatea unui principiu de joc, care dă și conținut tactic execuțiilor tehnice.

Jocul direct sau, pentru a evita orice confuzie, jucarea mingii direct și rapid, fără preluare, fără conducerea prelungită a mingii, fără acele driblinguri inutile (care nu fac altceva decît să macine pregătirea fizică și — mai ales una precară, cum au avut duminică jucătorii noștri — și, efectul al doilea, să permită o regrupare la timp a adversarului ; fără chiar acele „artisticării" de la mijlocul terenului care plac ochiului, e adevărat, dar nu sînt de nici un folos echipei), **acest joc direct constituie o formă de a acționa caracteristică fotbalului modern.** Indiferent dacă o echipă se află în faza de pregătire a atacului, prin diverse tatonări, sau în plin atac, jucătorii săi nu fac nimic inutil, doar o fentă sau un dribling absolut necesar, dacă momentul dat o cere ; în rest, mingea aleargă din picior în picior (sau cap), în scopul de a nu da răgaz adversarului să-și ia măsuri de contracarare și de a-l surprinde cît mai descoperit. I-am văzut, mulțumită micului ecran, pe fotbaliștii lui Ajax în partida cu Independiente, o formație care a pus accent pe defensivă, și am remarcat această caracteristică a jocului simplificat, bazat pe pasa directă, care asigură elementul surpriză. Și Ajax a surprins, grație acestei maniere de joc, de două ori apărarea sud-americanilor descoperită și a marcat două goluri.

Avantajul jocului direct este evident : **● economie de efort ● se cîștigă rapid teren ● se macină rezistența adversarului, nevoit să alerge după minge ● adversarul nu mai are timpul necesar pentru a se regrupa ● apărările pot fi surprinse foarte ușor,** creîndu-se posibilități de finalizare.

Dezavantajul ignorării jocului direct l-au demonstrat și duminică jucătorii noștri. Mijlocașii Anca și Nunweiller VI, ca și fundașul Sătmăreanu n-au făcut altceva „cărînd" mingea zeci de metri decît să piardă timp, să dea răgaz jucătorilor albanezi să revină în apărare, să înghesuie jocul și să se obosească într-atît (mai era și terenul moale...), încît, după pauză, au dispărut din joc. Orice minge pe care Dumitrache a stopat-o întîi și apoi a jucat-o a însemnat clipe suficiente pentru apărătorii oaspeți să-l... stopeze la rîndul lor. Driblingurile și fentele lui Dobrin (spectaculoase, este adevărat), în latul terenului, n-au adus cîștig de teren și nici n-au creat posibilități de atac pentru că chiar dacă după aceea a pasat precis unui partener, acesta s-a văzut în situația de a lupta cu o... pădure de apărători. Iar cursele prelungite ale lui Lucescu, cu întoarceri, au dus la pierderea momentului prielnic de a centra și atunci cînd a centrat mingea a ajuns în fața unei porți bine păzite de apărători, repliați pe posturile lor. În schimb, atunci **CÎND AU JUCAT DIRECT ȘI REPEDE MINGEA** (situații destul de rare în această partidă) **JUCĂTORII NOȘTRI ȘI-AU CROIT MAI LESNE DRUM PRINTRE ADVERSARI.**

Evident, nu sîntem pentru eliminarea totală a preluărilor. Sînt și ele necesare în anumite momente sau faze. Dar la noi au fost ridicate la rang de manieră de joc, cu efecte negative în evoluția jucătorilor și randamentul echipelor. De aceea este necesară o cotitură în instruirea jucătorilor, care trebuie să înțeleagă că mingea aleargă mai repede ca ei și nici nu... obosește.

Petre GAȚU

MARGINALII LA DIVIZIA C

MUREȘUL DEVA COLECȚIONEAZĂ RECORDURI

Întrecere fotbalistică de amploare, Divizia C, în care joacă nu mai puțin de 168 de formații, se apropie de încheierea primei jumătăți. Mai sînt de jucat pînă la terminarea turului două etape după care vor fi cunoscute „campioanele de toamnă" ale celor 12 serii. După etapa de duminica trecută, cea de a 11-a, doar două echipe se află departajate cu patru puncte față de următoarele clasate, **Mureșul Deva** și **Celuloza Călărași,** în rest, incertitudini, ocupantele locurilor I—II aflîndu-se la diferențe de un punct sau două, sau chiar la egalitate. O luptă interesantă se dă în fruntea seriilor VI și XII unde formațiile Dacia Pitești și Flacăra Moreni, respectiv Tractorul Brașov și I.C.I.M. Brașov, debutantă în divizie, fac o adevărată cursă de urmărire.

La ora actuală, performera întregii divizii este echipa Mureșul Deva, care a totalizat cel mai mare număr de puncte, 19 din 22 posibile și este singura formație neînvinsă pînă acum. Dar, să vă prezentăm, pe scurt, deținătoarea acestui frumos palmares.

MUREȘUL DEVA aparține asociației sportive cu același nume care funcționează pe lîngă Trustul miner din localitate, președinte fiind ing. D. Cepănaru. Conducătorul tehnic al formației este Ladislau Vlad, fost jucător și apoi antrenor al Crișului Oradea. El a venit în fruntea echipei în iulie anul acesta. Mureșul Deva are un lot de 17 jucători, printre care și trei juniori. Punctul forte al „11"-lui din Deva este apărarea, care, de regulă, nu primește goluri. În cele 11 jocuri de campionat poarta echipei a fost străpunsă doar de patru ori. Golgeterul formației este mijlocașul Precup, veteranul echipei ; el are 30 de ani și a marcat pînă acum 7 goluri. Cei mai buni jucători, care au evoluat în toate meciurile și au dat satisfacție, sînt Puie, fundaș central — 27 de ani, de opt ani component al echipei, Iancu, mijlocaș — 26 ani, Sălăjan, înaintaș — 19 ani (a înscris pînă acum 6 goluri), Stanciu, fundaș stînga — 20 de ani. Vîrsta medie a echipei este de 24 ani. Din punct de vedere al disciplinei, antrenorul Vlad nu poate să se plîngă, prezența elevilor săi la antrenamente și conștiinciozitatea în exersarea temelor impuse este exemplară. De altfel, în acest tur Mureșul Deva nu a avut nici un jucător suspendat.

Situația în clasament (seria a VIII-a) : 11 meciuri susținute, 8 cîștigate, trei terminate la egalitate și 22—4 golaveraj. Cele trei puncte au fost lăsate la Teliuc, cu Minerul, (0—0), la Timișoara, cu Progresul (1—1) și duminica trecută la Lupeni, cu Minerul (2—2). Mureșul a obținut două victorii în deplasare, la Arad 1—0 cu Vagonul și la Ghelar 2—0 cu Minerul. Ultimele două partide le va susține Mureșul cu U.M. Timișoara (locul 5 în clasament), acasă, și cu Gloria (locul 13), în deplasare. Deci, are toate șansele să termine neînvinsă prima jumătate a campionatului.

Toma RABȘAN

CAMPIONATUL NAȚIONAL DE JUNIORI

O ETAPĂ (A IX-a) CU MULTE „EVENIMENTE" NOTABILE...

Extrem de agitată, cu multe rezultate surpriză, cu cîteva scoruri de... rugby, cu abateri grave de la disciplina competițională, cu o lungă serie de jucători eliminați de pe teren, — iată cum poate fi caracterizată succint etapa a IX-a a campionatului republican de juniori. Dar, să-i punctăm „evenimentele".

După disputele de duminica trecută, liderii celor opt serii sînt : Liceul de fotbal Bacău (I), Progresul București (II), Șc. sp. nr. 2 București (III), Șc. sp. Craiova (IV), U.T.A. (V), „U" Cluj (VI), Șc. sp. Sinaia (VII) și Corvinul Hunedoara (VIII). Cea mai pasionantă întrecere pentru primul loc o oferă seria a VII-a. Șc. sp. Sinaia (antrenor prof. Vasile Feldman) și Șc. sp. Brașov (antrenor prof. Alexandru Muta), se află la egalitate de puncte. Sinăienii au însă un golaveraj ceva mai bun, 35—6 față de 25—2 al elevilor lui Muta. O a doua remarcă : juniorii U.T.A.-ei revin pe primul plan al campionatului. Poate că, în curînd, vom vorbi din nou laudativ despre pepiniera fostei noastre campioane.

Arieșul Turda — Vitrometan Mediaș 6—0, Minerul Motru — Șc. sp. Petroșani 7—0, Șc. sp. Brașov — Șc. sp. Sf. Gheorghe 8—0... Sînt cîteva dintre scorurile cele mai mari ale etapei. Desigur, la realizarea lor un merit îl au echipele învingătoare care, bine pregătite și îndrumate, nu și-au menajat deloc partenerele de întrecere. Există însă în campionat multe echipe care fac doar figurație. Altfel, nu ne putem explica faptul că, timp de nouă etape, Letea Bacău și Șc. sp. Pitești n-au putut realiza nici măcar un punct în clasament, Șc. sp. Sf. Gheorghe și Șc. sp. Gh. Gheorghiu-Dej au doar cîte unul, iar Azotul Slobozia, Dunărea Giurgiu, Șc. sp. Petroșani, Independența Cisnădie și Vitrometan Mediaș cîte două. Fără îndoială, în campionatul juniorilor nu performanța contează în primul rînd. Totuși, în cazul echipelor mai sus menționate este vorba de cu totul altceva și, în primul rînd, de dezinteres din partea respectivelor școli și asociații sportive, de faptul că în aceste formații există foarte mulți jucători fără talent, că selecția se face de mintuială, că, în ultimă instanță, procesul de instruire lasă foarte mult de dorit.

Miercuri seara, comisia de disciplină a F.R.F. a avut destul de mult de lucru. Suficiente bătăi de cap i-a dat și campionatul de juniori, etapa de duminică bătînd recordul abaterilor de la disciplină. Două meciuri (Șc. sp. Caransebeș — C.F.R. Arad și Liceul de fotbal București — C.S. Tîrgoviște) nu s-au disputat din cauza neasigurării unei asistențe medicale. Alte trei echipe au înaintat federației contestații întemeiate. Șc. sp. Călărași a folosit doi jucători, I. Pop și I. Chiru, pe legitimații falsificate, schimbîndu-le datele de naștere pentru a-i întineri cu cîteva... toamne ! Șc. sp. Craiova l-a contestat pe jucătorul Gh. Cîțu de la F. C. Argeș, pretinzînd că în locul acestuia a jucat un oarecare Burcea. Arbitrul meciului a încercat să se convingă, să confrunte legitimația lui Cîțu cu cel care jucase. Acesta dăduse însă bir cu fugiții și ia-l de unde nu-ți ! Pentru lovirea adversarului, în mod intenționat, cînd jocul era oprit și pentru injurii aduse arbitrilor, 9 jucători au fost eliminați de pe teren : M. Deca și N. Pulcan (Oltul Slatina), N. State (Șc. sp. Tecuci), D. Perșunaru, (Chimia Rm. Vîlcea), I. Antonescu (Metalul Plopeni), G. Iorgulescu (Dunărea Giurgiu), Șt. Ecea (Azotul Slobozia), C. Helciolu (Sp studențesc) și J. Filip (Șc. sp. Craiova). Cu toții au fost... răsplătiți în raport cu gravitatea abaterii săvîrșite, cu suspendări între trei și șase etape. Astfel prezentîndu-se lucrurile, repetăm încă o dată o întrebare pe care am mai pus-o și cu alte prilejuri cînd a fost vorba de indisciplină : ce fac, sau mai bine zis, ce păzesc profesorii și antrenorii echipelor din rîndul cărora se recrutează... tinerii clienți — cu toții elevi — ai comisiei de disciplină ? Pe ei îi trage, oare, cineva la răspundere ? Primesc vreo sancțiune sau li se trece totul cu vederea ? Am vrea să știm...

Laurențiu DUMITRESCU

TRAGEREA EXCEPȚIONALĂ PRONOEXPRES DIN 5 NOIEMBRIE 1972

se atribuie în număr NELIMITAT

- Autoturisme DACIA 1300 și ȘKODA S 100 ;
- Excursii în R. D. GERMANĂ pe ruta Berlin — Leipzig — Dresda, durata cca. 10 zile ;
- Excursii în ITALIA pe ruta Belgrad — Zagreb — Veneția — Bologna — Florența — Roma — Perugia — Ravena — Padova — Triest durata cca. 18 zile ;
- Premii în numerar de valoare fixă și variabilă.

Mîine ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor !